

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Павлова Т.В., Долженко Л.П., Перегінець М.М.

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна.

Актуальність. Аналіз розвитку сучасної системи освіти в Україні доводить, що інноваційна діяльність в галузі фізичної культури потребує активізації, пошуку нових шляхів удосконалення системи фізичного виховання, створення нових інноваційних технологій [1, 3]. Вирішення вказаної проблеми потребує підвищення уваги до розробки нових технологій навчання, які б спрямували майбутнього спеціаліста у напрямку набуття необхідних професійних знань, умінь і навичок, що відповідають вимогам сучасного соціального замовлення. Сьогодні галузь фізичного виховання і спорту має потребу у молодих кваліфікованих кадрах, які не тільки володіють сучасними знаннями, але й знають, як застосувати їх на практиці. Тому проблема підготовки спеціалістів до здійснення інноваційної діяльності є актуальною в сучасних соціально-економічних умовах.

Метою роботи є науково обґрунтувати шляхи удосконалення підготовки фахівців з фізичної культури і спорту із застосування інноваційних форми навчання.

Методи дослідження. При проведенні досліджень з даної теми роботи нами використовувались наступні методи: аналіз та узагальнення літературних джерел, педагогічний спостереження, соціологічні методи (анкетування), методи математичної статистики.

Дослідження проводились на базі НУФВСУ зі студентами, що навчаються на освітньому ступені «Магістр» за спеціальностями 017 «Фізична культура і спорт», та 014 «Середня освіта» (Фізична культура). В дослідженні приймали участь 30 студентів.

Результати дослідження і їх обговорення. Вдосконалення системи підготовки спеціалістів із застосуванням інноваційної діяльності нами здійснювалось зі студентами НУФВСУ, які навчаються за освітньому ступені «Магістр» у процесі вивчення дисциплін «Методологічні основи навчання та сучасні інноваційні технології у фізичному вихованні» та «Організація спортивно-масової роботи в спортивному клубі у ВНЗ». Нами були запропоновані для вивчення такі інтерактивні методи навчання: інформаційне повідомлення, міні-лекції, “мозковий штурм”, аналіз історій та ситуацій, рольові ігри, запитання та відповіді, дебати; основними формами роботи є групова робота, робота в парах, індивідуальна. Використання даних методів в навчальному процесі обумовлено специфікою запропонованої теми, метою, завданнями, специфікою основних засобів, які забезпечують високий рівень знань, необхідних навичок і вмінь працівників фізичної культури. Нами застосовувались методи, які спрямовані на стимуляцію взаємодії студентів у групових формах занять та орієнтовані на творчу активність студентів під час динамічного навчального процесу та здатність самостійно впроваджувати нові ідеї й технології навчання і виховання [2, 4].

Магістри відповідали на запропоновані питання складеної нами анкети. Яка включала запитання, що стосуються безпосередньо зацікавленості студентів до інноваційних форм проведення занять. Анкетування проводилось на початку вивчення дисципліни та після вивчення дисципліни. Після цього отримані результати були нами проаналізовані та проведено порівняння результатів відповідей.

На прикладі запитання «Яке Ваше відношення до впровадження в процес навчання інтерактивних методів?» ми можемо бачити, що відповіді магістрантів на початку та в кінці експерименту мають значні відмінності. Відмінно – надали 25% студентів, добре – 30%, задовільно – 10% та незадовільно – 35% студентів. Але ці показники значно відрізняються від відповідей які були отримані наприкінці досліджень, відповідно 70% - відмінно, 15% - добре та 15% задовільно. Оцінку незадовільно не виставив жоден студент.

Анкетування надало можливість з'ясувати відношення студентів-магістрантів щодо впровадження інтерактивних форм навчання у процес підготовки майбутніх фахівців в галузі фізичного виховання.

Висновки. Результати анкетування дають можливість стверджувати, що впровадження інтерактивних методів у процес навчання робить його більш цікавим, сприяє підвищенню мотивації до навчання та зацікавленості до вивчення самої дисципліни, яка викладається з використанням інноваційних методів.

Ми можемо зазначити, що всі надані респондентами відповіді змінилися після проведення експериментальних досліджень на краще. Це дає нам можливість стверджувати, що більшість студентів не були знайомі з інноваційними формами проведення занять та їх впливом на пізнавальну діяльність студентів. Це свідчить про те, що існує необхідність введення суттєвих змін в процес підготовки фахівців у вищій школі за для більш успішного оволодіння майбутньою спеціальністю.

Література

1. Москаленко Н.В. Інноваційні технології у фізичному вихованні школярів: навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів / Н.В. Москаленко, О.О. Власюк, І.В. Степанова, О.В. Шиян, А.В. Самошкіна, Т.Г. Кожедуб // під ред. Н.В. Москаленко. – [2-е вид.]. – Дніпропетровськ: Інновація, 2014. – 332 с.
2. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Інтернет]. Офіційний портал Верховної Ради України. 2013. Доступно: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
3. Теория и методика физического воспитания. / Под ред. Т.Ю. Круцевич – К.: Олимпийская литература, 2017. – Т. 2. – С.168-232.
4. Шаповаленко В. І. Інтеграція інноваційних елементів та інтерактивних технологій в освітній процес фізичного виховання / В. І. Шаповаленко, С. В. Гаркуша. // Чернігів. нац. пед. ун-ту. Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – 2013. – №112. – С. 304–308.